

Στις 19 Οκτωβρίου φέτος συμπληρώνονται 50 χρόνια από τα εγκαίνια του κτηρίου της Ελληνικής Λέσχης, επί της Ελίζαμπεθ Στριτ, το 1959 από τον τότε πρόμιερ ΝΝΟ, J.J. Cahill. Το νεότευκτο κτήριο ήταν τότε ένα λαμπρό σολίδι στο κέντρο της πόλης και ο Ελληνισμός είχε κάθε λόγο να είναι υπερήφανος και όχι μόνο για τα τούβλα.

Η Λέσχη, όπως οι περισσότεροι οργανισμοί μας, έχει μια πλούσια ιστορία που πρέπει να θυμούμεθα και να τιμούμε, χωρίς φυσικά να «υποκλινομαστε» σ' αυτούς που την κατάντησαν περισσότερα σήμερα.

Θα πρέπει να θυμούμεθα και να τιμούμε μια ομάδα συμπατριωτών μας που το 1924 ενοίκιασαν έναν χώρο στο κέντρο του Σίδνι για τις συναντήσεις τους όταν δεν εργάζονταν στα μαγαζιά τους, για να περάσουν μερικές ευχάριστες ώρες. Αυτοί οι άνθρωποι ίδρυσαν έναν σύλλογο που ονόμασαν Ελληνική Λέσχη (Hellenic Club), όπου ο Ελληνισμός γιόρταζε τις εθνικές γιορτές και οργάνωνε τις συναυλίες του για πολλά χρόνια.

Τα πρώτα χρόνια η Ελληνική Λέσχη ήταν σύλλογος για επιχειρηματίες και φιλάθλους, χωρίς πολιτική χροιά και διακρίσεις, ανοιχτός σε όλους τους Έλληνες, αλλά το από το 1958 μόνο με έγκριση του διοικητικού συμβουλίου μπορεί να γίνει μέλος ένας συμπατριώτης.

Στις 4 Δεκεμβρίου 1926 η Λέσχη αναγνωρίστηκε από την Πολιτεία και έπαιξε σπουδαίο ρόλο σαν τόπος συνάντησης γενεών Ελλήνων μεταναστών.

Στα πρώτα χρόνια της ύπαρξής του, αυτός ο μεγάλος φορέας της

Κόσμια και...

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

παροικίας μας τότε υποστήριζε την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία και βοήθησε στην χρηματοδότηση για να κτιστεί η Αγία Σοφία και να αγοραστεί ένα κτήριο επί της Bradley St, Randwick, την πρώτη ιδιοκτησία της Ελληνικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στο Σίδνι.

Για πολλά χρόνια ο αριθμός των μελών της Λέσχης που στεγαζόταν σε κτήριο της Castlereagh Street, είχε περιοριστεί στα 60, αλλά κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου

διοικητικό συμβούλιο επέτρεπε περισσότερα μέλη και στη διοίκηση μπήκαν νέοι άνθρωποι με φρέσκιες ιδέες και συνέπεια ήταν να πουληθεί το Adams Chambers για να αγοραστεί ο χώρος όπου βρίσκεται σήμερα.

Στόχος ήταν το νέο κτήριο να στεγάσει τις διάφορες ελληνικές υπηρεσίες, όπως το Προξενείο, τον ΕΟΤ, το Ελληνικό Εμπορικό Επιμελητήριο, την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, τα κεντρικά γραφεία

λανθρωπικούς οργανισμούς εδώ και στην Ελλάδα, τον Ερυθρό Σταυρό, την Benevolent Society of NSW, τις Blind & Deaf Societies, τα Spastic Centres, τα Πανεπιστήμια Σίδνι και ΝΝΟ, ήταν μερικοί από τους οργανισμούς που ωφεληθήκαν από την τότε κραταιά Ελληνική Λέσχη και περασμένα μεγαλεία αναθυμώνας τα να κλαίς...

Η Ελληνική Λέσχη, όμως, είχε την καλή τύχη πρόεδρος της να είναι τότε ο Τζακ Κουβέλης, ένας ελληνόψυχος οραματιστής που καμιά σχέση δεν είχε με τους πρόεδρους της Ανω Κρύας Βρύσης τού σήμερα. Ασφαλώς δεν ήταν άνεργος, αλλά και τον καιρό εύρισκε και τις διοικητικές ικανότητες είχε και σκληρά εργάστηκε κατά την διάρκεια της προεδρίας του με τους συνεργάτες του για να κτιστεί το κτήριο.

Τα εγκαίνια του νέου κτηρίου τέλεσε στις 19 Οκτωβρίου 1959 ο τότε πρόμιερ ΝΝΟ J.J. Cahill που έκανε μια μεγάλη προσπάθεια να παρευρεθεί παρόλο που υπέφερε σοβαρά η υγεία του.

Αυτή είναι η σύντομη ιστορία της Ελληνικής Λέσχης, για να συγκρίνουμε τους ακούραστους εργάτες τού χτες, που είχαν όραμα και μια βαθιά αγάπη για κάθε τι ελληνικό. Αυτοί οι άνθρωποι που το 1924 άρχισαν να γράφουν την ιστορία της Λέσχης δεν νιάζονταν για την καρέκλα, αλλά για την Ελλάδα και σ' αυτούς πρέπει να υποκλιθούμε με σεβασμό. Οχι στους τζάμπα μάγκες που σήμερα τρέχουν με ανοιχτή παλάμη στην Ελλάδα κάθε μια και δυο για να πάρουν αυτά που δέχθηκαν τους «χρωστούς» τ' αδελφία μας και... τρελαίνομαι!

Μισό αιώνα συμπλήρωσε το κτήριο της Λέσχης

Πολέμου απέκτησαν το δικαίωμα να γίνονται επίτιμα μέλη όσοι συμπατριώτες υπηρετούσαν στις ένοπλες δυνάμεις.

Το διοικητικό συμβούλιο της Λέσχης αγόρασε τότε ένα κτήριο επί της Elizabeth Street, γνωστό σαν Adams Chambers και πρόσφερε δωρεάν τον δεύτερο όροφο για τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας ΝΝΟ η οποία είχε αναλάβει την ευθύνη για την λειτουργία της Αγίας Σοφίας και Αγίας Τριάδας.

Καθώς η Λέσχη μεγάλωνε, το

κτήριο Αρχιεπισκοπής και έλληνες επιστήμονες όπως γιατρούς, δικηγόρους, λογιστές κλπ., αλλά δεν έγινε τίποτε από όλα αυτά.

Αντίθετα η Λέσχη ωφεληθήκε οικονομικά όταν φιλοξένησε την ποδοσφαιρική ομάδα Πανελληνίου, την ΑΧΕΠΑ, τούς Έλληνες Παλαιούς Πολεμιστές και τις Greek Young Matrons που βοήθησαν την Λέσχη να εξοφλήσει τα χρέη της για την ανέγερση τού κτηρίου της.

Στο ζενίθ των δραστηριοτήτων της η Λέσχη βοήθησε πολλούς φι-

* Τζακ Κουβέλης

Δυστυχώς, ούτε από την Ελληνική Λέσχη έλειψαν κατά καιρούς οι κακοί ηγέτες. Όπως αυτός που από φθόνο αφαίρεσε από την είσοδο της Λέσχης την τιμητική πλακέτα με το όνομα τού μεγάλου προέδρου της, Τζακ Κουβέλη, ο οποίος εγκατέλειψε πικραμένος τον αγαπημένο του φορέα και δεν ξαναπάτησε στο κτήριο.

Αυτή την μικροπρέπεια διόρθωσε πολλά χρόνια αργότερα ο αξέχαστος, Βαγγέλης (όλα είναι κανονισμένα!) Μάλλος, που επανατοποθέτησε την πλακέτα με το όνομα τού Τζακ Κουβέλη στην είσοδο της Λέσχης για να τιμά την μεγάλη προσφορά του.

* Είπαν...

Σχετικό με τα ανωτέρω: Στους ηλιθίους επικρατούν τα ένστικτα επάνω στη ΣΚΕΨΗ και στους σοφούς επικρατεί η σκέψη επάνω στα ΕΝΣΤΙΚΤΑ.

Και «...Γλύτωση απ' το λιοντάρι, νίκησα τον τίγρη και με έφαγαν οι κοριοί...», Μπέρτολντ Μπρεχτ.

* Οι γυναίκες στην Ορθοδοξία

Χειροτονία γυναικών ζητεί ο μητροπολίτης Ιωαννουπόλεως και Πραιτωρίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, κ. Σεραφείμ.

«Ποιοι είναι οι θεολογικοί λόγοι που μας εμποδίζουν να είμαστε θετικοί εις το θέμα της χειροτονίας των γυναικών;» διερωτάται ο κυπριακής καταγωγής ιεράρχης και συνεχίζει:

«Αν στην εποχή των Αποστόλων η πατριαρχική κοινωνία δεν επέτρεπε τη χειροτονία των γυναικών, όπως και την εξάλειψη της δουλείας, η εποχή μας είναι έτοιμη για την υπέρβαση αυτή με κριτήριο τη βελτίωση της σωτηριολογικής διακονίας της Εκκλησίας μας για τη σωτηρία ψυ-

χών και σωμάτων;».

Το άρθρο, δημοσιεύτηκε από το Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων Romfea και φέρει τον τίτλο «Σχόλια για αποδοχή των γυναικών στα εκκλησιαστικά σχολεία».

* Καλό!

Συζήτηση αναμεσα στον Τοτο και τον Κωστή:
- Εσυ Τοτο, κανεις την προσευχη σου πριν το φαγητο;

- Οχι, δεν υπαρχει λογος. Η μαμα μου ειναι πολυ καλη μαγειρισσα!...

Ακόμη ένα:

Τι κάνουν οι Ιρλανδοί όταν όταν δουν σ' ένα δέντρο πλήθος σπουργίτια;

- Απλώνουν κάτω ένα πανί και κουνούν το δένδρο να πέσουν σε αυτό τα σπουργίτια.

Τι κάνουν όταν θέλουν να πουλήσουν το σπιτι τους;

- Βγάζουν ένα τούβλο και το περιφέρουν για δείγμα.

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Πεπόνι: Ο καρπός της πεπονιάς (αρχ. πέπων ο κοινός) είναι μια μοσομομυριστή και γευστική πρόκληση του καλοκαιριού, που ανταγωνίζεται επάξια το καρπούζι. Συγγενικό φυτό με την κολοκυθιά, την αγγουριά και την καρπουζιά. Καλλιεργείται σε θερμές περιοχές της γης, είναι αναρριχώμενο ή έρπον φυτό με καταγωγή από την Ασία και οι βλαστοί του είναι τριχωτοί, μαλακοί και σχηματίζουν γωνίες. Τα πεπόνια, ανάλογα με την ποικιλία, διαφέρουν στο σχήμα, στο μέγεθος, στο χρώμα της φλούδας και της σάρκας, στο άρωμα και στη γεύση. Έτσι, έχουμε σχήμα στρογγυλό ή ωοειδές, φλούδα παχιά ή λεπτή, χρώμα κίτρινο ή πρασινωπό, επιφάνεια φλούδας λεία ή με γραμμώσεις, γεύση γλυκιά και αρωματική, σάρκα στερεή, χυμώδη, μαλακιά ή σκληρή, που στο κέντρο της σχηματίζει κενό και εκεί βρίσκονται οι πολυάριθμοι σπόροι. Όσο πιο ώριμο είναι το πεπόνι, τόσες περισσότερες ουσίες περιέχει. Για να επιλέξετε το πιο «ωφέλιμο» πεπόνι, μυρίστε το! Τα ώριμα πεπόνια έχουν γλυκιά οσμή και είναι βαριά. Αν πάρετε ένα πεπόνι που δεν έχει αποκτήσει ακόμα γλυκιά οσμή, αφήστε το μερικές μέρες σε θερμοκρασία δωματίου πριν το κόψετε. Το πεπόνι είναι συνώνυμο του καλοκαιριού: «Φραγκόσυκα, τζιτζίκια, απίστευτο φως. Ένας άνθρωπος περνά με δυο χρυσά πεπόνια κάτω απ' τις μασχάλες του. Βεβαίωσέ μου, Κύριε, τούτο το καλοκαίρι!» (Γ. Ρίτσος).

